

Quan en Josep va acceptar d'introduir-se en el món de la política municipal, mig pressionat per un bon amic seu que es presentava aleshores com a cap de llista per CiU, va deixar molt clares amb quines condicions ho feia: **"De temps, no en tinc gaire, ja ho saps; per tant, si guanyem no em demanis la lluna perquè te l'hauré de donar en un cove"**. D'això ja fa gairebé quinze anys i, sorprenentment, en Josep no tan sols s'ha dedicat a treure temps de sota les pedres sinó que, a més, ha multiplicat per tres el volum de la seva activitat política. **"Els meus inicis van ser molt circumstancials i una cosa em va portar l'altra... Abans de ser alcalde, havia estat fent de regidor al mateix Ajuntament de Mollerussa durant quatre anys. Llavors ja van venir les eleccions de 1987, vaig acceptar d'encapçalar unes llistes i, però bé que no vàrem obtenir la majoria absoluta -ara sí que la tenim-, la nostra candidatura va proclamar-se guanyadora. Immediatament després i coincidint amb aquest fet, va començar la meva etapa a la Diputació de Lleida. Primer vaig fer de diputat; dos anys més tard, vaig accedir a la vice-presidència i des del 1990, en substitució de Ramon Companys, me n'ocupo de la presidència"**.

Un dels episodis que ja formen part de la història política d'en Josep i de Mollerussa fou, sens dubte, la lluita que ell, juntament amb setze representants més d'altres municipis de la Noguera, el Segrià i l'Urgell, va mantenir amb l'Administració catalana entre 1985 i 1988: **"Reivindicàvem, aleshores, el dret a constituir-nos en una nova i única comarca. Ajudats per l'Associació Catalana de Municipis i organitzant-nos en un front comú, vàrem aconseguir finalment el nostre objectiu: el 1988 el Pla d'Urgell era reconegut com a comarca i Mollerussa esdevenia la seva capital. Aquest nou estatus administratiu, buscat i desitjat des de feia temps, va generar pocs canvis en la vida quotidiana del municipi però des de l'Ajuntament vàrem impulsar tota una reestructuració de serveis i equipaments, per tal d'adaptar-nos a les necessitats d'una població de gairebé 30.000 persones. Les àrees més afectades de bon principi varen ser les d'obres públiques, benestar social, cultura i esports"**.

Amb una tendència de creixement similar a la que va experimentar a mitjan segle XIX, arran de la construcció del Canal d'Urgell, Mollerussa és avui un municipi que es troba en plena expansió econòmica i demogràfica. El bon desenvolupament de la indústria i l'activitat comercial han incidit en aquest procés d'una manera molt positiva i tot fa preveure que continuï sent així en els propers anys. **"Una bona part de les empreses alimentàries que hi ha a Mollerussa -les més importants numèricament- s'han introduït molt bé als mercats europeus. Productes com els vinagres Badia o els suc de fruita Nufri, per exemple, s'exporten, cada vegada més i millor, pràcticament a la totalitat de països comunitaris"**.

Però a banda de la indústria i el comerç, Mollerussa va iniciar també al tombant del segle passat una altra activitat econòmica que es manté

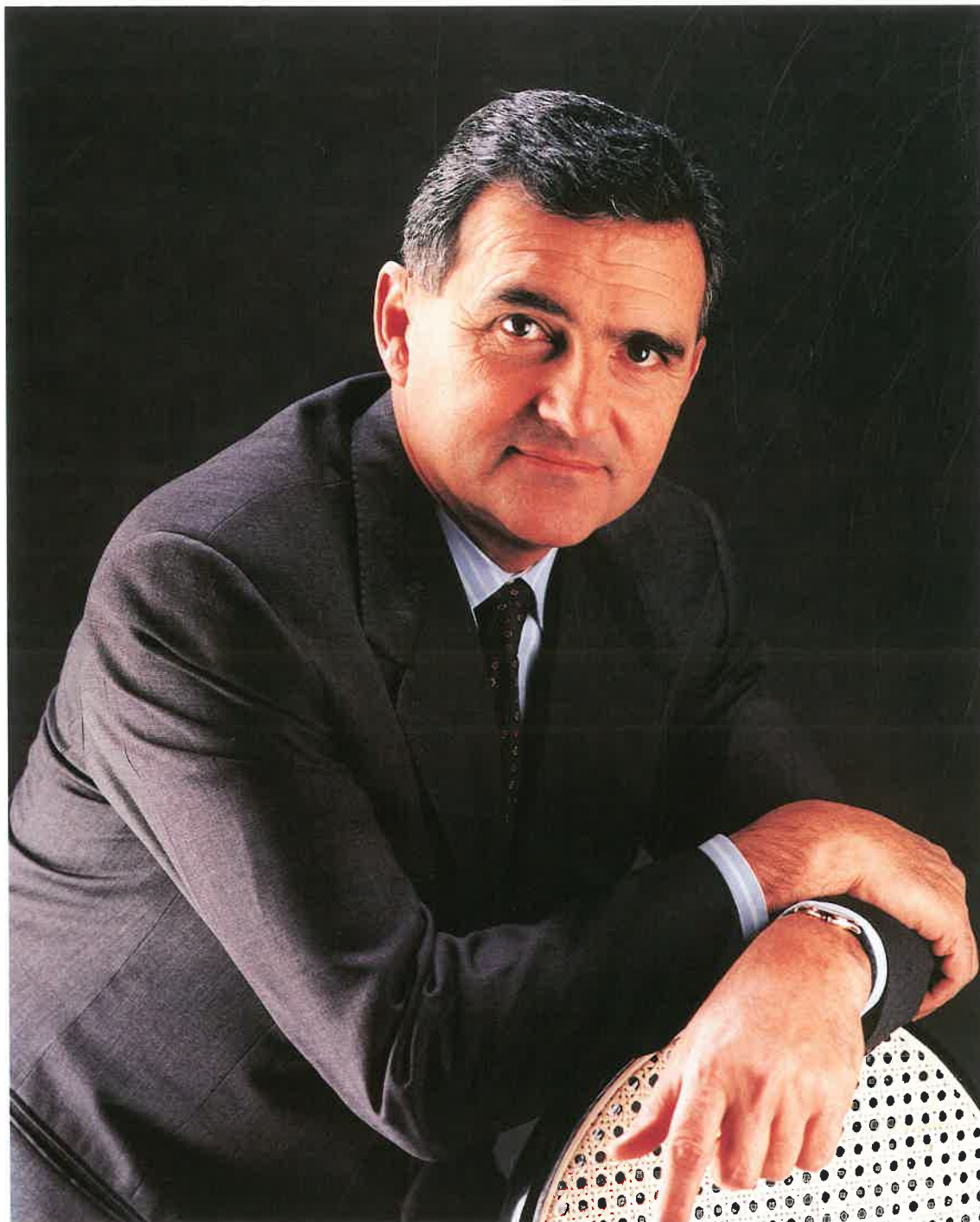
avui dia amb la mateixa vitalitat que llavors. Cada any, milers de professionals, sobretot del sector agrícola però també de l'automòbil, la moda i el disseny, visiten la capital del Pla d'Urgell amb motiu d'alguna de les fires que s'hi celebren. **"Actualment, tenim una oferta de quatre fires l'any. La més antiga és la de Sant Josep, que va celebrar-se per primera vegada un 19 de març de 1872. En els seus orígens, aquesta era una fira dedicada al bestiar; però ara, a més, hi té cabuda un Mercat de l'Automòbil i s'hi exposen productes fitosanitaris, maquinària agrícola i ramadera"**.

A diferència de les fires, i malgrat els atractius que la població ofereix al visitant, el turisme és un sector que a Mollerussa es troba encara en una fase embrionària. La promoció turística és un aspecte relativament nou en la política municipal; però tenint en compte els bons resultats obtinguts d'un temps ençà, és de preveure que ben aviat el turisme experimenti una fase de creixement important. **"Un dels actes festius més concorreguts és el Festival Nacional de Vestits de Paper, que cada any celebrem pel dia de la Puríssima i amb motiu del qual, la ciutat es transforma en una vertadera passarel·la d'obres d'art. Els vestits que es proclamen guanyadors resten exposats de manera permanent al Museu del Paper"**.

Mollerussa és un municipi amb un percentatge d'immigrants força elevat. Els alts índexs d'immigració que s'hi registren, sobretot a l'estiu, però, mai no han generat conflictes ni tampoc problemes de convivència. Entre d'altres factors, la situació s'ha vist àmpliament afavorida per la política que en aquest terreny aplica l'Ajuntament des de fa anys. **"En el cas del col·lectiu gitano, per exemple, el més nombrós a la comarca mentre dura la recollida de la fruita, pactem amb l'Associació Cultura Gitana. Deixem que les famílies s'instal·lin en un campament acondicionat per a un màxim de 300 persones, els garantim el servei de l'aigua, la recollida d'escombraries, la instal·lació d'uns lavabos i l'assistència dels nens a l'escola"**.

En Josep té molt clar que en política la feina d'equip no es pot passar per alt ni tampoc jugar amb foc perquè qui juga amb foc, els dits es crema. **"Mai no m'ha passat pel cap canviar de partit. CDC han estat de sempre les meves sigles i haurien de passar moltes coses perquè abandonés la formació"**. De tots els càrrecs que ocupa -diu- **"el que m'ha proporcionat més hores de satisfaccions i de disgustos ha estat el d'alcalde. La política municipal et permet viure molt de prop els problemes de la gent i els veïns de Mollerussa, a més, saben que si necessiten qualsevol cosa poden agafar la guia telefònica, buscar el número de casa -que hi surt- i trucar, siguin les onze de la nit o les quatre de la matinada"**.

Massa sovint, quan els polítics arriben a la meca del poder tenen una certa facilitat a patir episodis freqüents d'amnèsia. En Josep, però, cada dia que passa té més present que es deu als seus conciutadans perquè **"ells són, en definitiva, els qui amb el seu vot m'han permès d'arribar on sóc"**.

Josep Grau Seris - Mollerussa - 9.378 hab. (el Pla d'Urgell)